

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra DIGT OG VIRKELIGHED - Livserindringer

Citation: Wied, Gustav: "Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966", i Wied, Gustav: *Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 37. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied01val-shoot-idm140137201194880/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966

var sket: Nu var der fundet en Hønserede i Laden, og nu havde den sortbrogede Ko faaet en Kalv.

Ogsaa Gaardens Gæster gjorde deres Opvartning ved Moders Vindue. Det vendte ud mod den lange Allé, der førte op til Gaarden, saa Moder derfra kunde se enhver, der kom op ad Alleen.

Her udenfor „fenstrede“ Gæsterne, inden de kom videre. Her kom Remien fra Christiansdal, Svendsen fra Helgenæs, Jessen fra Adserstrup, Schouboe fra Abildtorpe, Neergaard fra Ladegaarden o. s. v.

Naar Remien sagde Nej Tak til at komme indenfor, var det som Regel med den Motivering:

„Mit Loch venter mig med Kalvesteg!“

Loch var Navnet paa hans Husbestyrerinde. Hun elskede os Børn, og hun stod for os som Eventyrets gode Fe. Thi hos hende fik vi Pandekager med *baade* Syltetøj og Sukker. Mens vi hjemme stod overfor Alternativet: enten Syltetøj eller Sukker.

Ved Fastelavn stillede udenfor Moders Vindue alle Branderslevs Børn, udmajede paa det frygteligste, og sang følgende Vise:

Her kommer et Par Fyre med lidt Skæg,
med lidt Skæg,
Som gerne vilde be om et Par Æg,
et Par Æg.
Men har De kun en Skilling, saa lad gaa,
saa lad gaa,
det kan vi ogsaa skrive under paa,
under paa.

Og til Moders Vindue knyttede sig forskellige hjemlige Ceremonier.

Ud paa Sommeren, naar der var afmejet, stillede Høstfolkene sig op udenfor og sleb deres Leer. Det betød, at de skulde have Brændevin.

Og i Høstens Tid, naar det sidste Læs blev kørt ind, holdt det stille udenfor Moders Vindue, og Folkene gjorde Honnør. Det betød, at de skulde have Æbleskiver og Puns.